ROLUL ASISTENTULUI SOCIAL ÎN LUCRUL CU COPIII EXPUȘI ABUZULUI (cazul DPDC sect. Botanica, mun. Chișinău)

Daria GARIUC,

studentă, anul III, facultatea Psihologie, Științe ale Educației, Sociologie și Asistență socială

CZU: 364.62:343.541-053.2 gariucdaria@gmail.com

Violența împotriva copiilor reprezintă o problemă globală actuală, care afectează milioane de copii și tineri din lume în fiecare an [1, p. 2]. Acest fapt este confirmat de studiile sociologice, precum ale CNPAC unde se estimează rata violenței împotriva copiilor care relevă că pe plan global, circa un miliard de copii în vârsta de 2-14 ani suferă de abuz [2].

Conform datelor oficiale cu care operează DPDC sect. Botanica, există o diversitate statistică privind cazurile copiilor abuzați. Specialiștii în cadrul acestei Direcții operează cu cifra de 284 de cazuri, pe anul 2023.

Definiția conform OMS, menționează că ,,abuzul reprezintă orice formă de maltratare fizică și/sau psihică, abuz sexual, neglijare, tratare neglijentă sau exploatare în scopuri comerciale sau orice alt tip de exploatare care poate cauza daune efective sau potențiale pentru sănătatea, supraviețuirea, dezvoltarea sau demnitatea copilului în contextul unei relații de responsabilitate, încredere sau autoritate” [3].

În timp ce problema abuzului și maltratării în mediul familial are consecințe negative asupra copiilor, simultan există *teorii* ce vizează să ofere suport și protecție copiilor expuși la riscuri similare. Astfel: t*eoria separării* sugerează că experiențele de separare sau pierdere, pot influența dezvoltarea și sănătatea emoțională a copilului, afectându-i capacitatea de a stabili și menține relații sănătoase și de a face față stresului și traumei în viața adultă. Aceasta explorează impactul separării și pierderii în diferite contexte, inclusiv relația dintre părinți și copii ceea ce oferă perspective asupra modului în care astfel de experiențe pot influența dezvoltarea psihologică și comportamentală a individului [4, p.114].

Scopul *teoriei atașamentului* este de a facilita înțelegerea adecvată a evoluției normale a personalității copiilor în ceea ce privește aspectele psihosociale și de a oferi protecție copiilor expuși la riscuri, indiferent de natura acestora [5]. Conform acestor precizări, *scopul* cercetării constă în identificarea rolului asistentului social în lucrul cu copiii expuși abuzului (caz axat pe DPDC sect. Botanica), *ipoteza de bază* constă în lipsa susținerii familiilor defavorizate din partea APL-ului ce poate conduce la agravarea și aplicarea de maltratări asupra copiilor de către părinți, în încercarea de a soluționa rapid problemele lor.

În același timp, pentru a confirma această presupunere, am aplicat *metoda interviului* cu două grupuri de specialiști, dar și cu familiile în care se regăsește maltratarea. Astfel, în urma studiului aplicat, au fost obținute rezultate care ne-au evidențiat cauzele,

efectele, mecanismele de manifestare, problemele ce împiedică depistarea și intervenirea la timp a EMD etc., dificultăți ce influențează asupra dezvoltării personalității copilului.

În urma interviului cu părinții, cauzele F_1 *„dacă altfel nu înțelege, ajung să ridic mâna la dânsu, știu că mai întâi trebuie să vorbesc, dar nervii fug înaintea mea",* au ca scop disciplinarea, ceea ce de fapt creează o traumă pentru copil, precum și a menționat specialistul E_2 *„copilul după așa experiențe suferă și devine închis în sine, ceea ce de fapt duce la o multitudine de consecințe negative"*. În urma interviului cu profesorii, cea mai frecventă cauză devine în viziunea P_2 *„starea materială a părinților",* care adesea așa cum a spus P_1 „*suferă probleme de angajare și provin din medii defavorizate și prin modelul familiilor lor, aplică violența*".

Cu privire la faptul ca părinții să fie ajutați de specialist, F_1 *„nu, mă duc, eu rezolv problemele mele în familie, nu am nevoie de ajutorul unui străin"*, în acest caz specialistul specifică E_2 *„optăm pentru mediere și consiliere familială, facilitând dialogul și găsirea unor soluții comune pentru nevoile copilului și ale familiei"*. Astfel, în cazul în care părinții nu apelează la un specialist profesorul intervine prin P_2 *„raportăm situația la Direcție și ne asigurăm că copilul beneficiază de sprijin emoțional și terapeutic pentru a gestiona traumele"*.

Părinții considerând abuzul unica metodă de a educa, F_1 *„consider faptul că dacă îl lovesc de una-două ori, nu-i nimic, asta ajută să-l forțez ca să facă ceva prin casă"*, însă toate acestea din spusele specialistului E_2 *„... duce la scăderea stimei de sine, anxietate, depresie și probleme de comportament"*. Dar și profesorii menționează că aceste traume aduc la P_1 *„scăderea performanțelor școlare, absenteism și comportamente retrase în clasă"*.

Prin urmare, în urma studiului care a fost realizat identificăm importanța intervenției specialiștilor și a profesorilor în viața copiilor abuzați, aceștia jucând un rol important care ar contribui la furnizarea de sprijin emoțional și psiho-social, oferind copiilor o platformă sigură pentru a-și exprima emoțiile și a aborda traumele.

În acest sens, se *recomandă:*

- Extinderea serviciilor de asistență socială prin angajarea specialiștilor calificați la toate nivelele.
- Educația și sensibilizarea societății față de gravitatea maltratării copiilor în familie.
- Furnizarea de informații la toate nivelele, dar și pregătirea comunității pentru a putea preveni abuzul copilului în familie.

Referințe:

1. *Fenomenul violenței față de copii.* Chișinău.[Accesat: 18.06.2024].În: https://drepturilecopilului.md/files/Material_suport_Fenomenul_violentei_fata_de_copii.pdf
2. *Ascunși la vedere.* UNICEF 2014. [Accesat: 18.06.2024].În: https://cnpac.md/uploaded/Amicel/files/Ascunsi_la_vedere.pdf
3. SÎMBOTEANU D. *Audierea legală a copiilor. Victime/martori ai abuzului și neglijării.* Chișinău 2009. [Accesat: 20.06.2024].În: https://www.cnpac.md/uploaded/Publicatii/PDF/audierea_legala.pdf

4. CHEIANU-ANDREI D., RUSSU I., *Psihosociologia relaţiei copil – profesionist în domeniul social*. Chişinău 2015, 273 p.
5. BOUCHARD J-P. *La théorie de l'attachement est aussi une théorie de la violence.* In: Attachment theory is also a theory of violence. L'Evolution Psychiatrique, 2013, 78(4), pp. 699-703.

Recomandat
***Liliana SALCUȚAN**, magistru în sociologie, lector univ.*